

PRIESTOR PRE ŽIVOT

2
2005
III. Ročník

Cena 10 Sk. Pri pouličnej distribúcii je časopis zdarma, ale budeme radi, keď jeho vydávanie podporíte sumou 10 Sk
Tým podporíte nie len vydanie ďalšieho čísla, ale aj projekt budovania verejných kempov na Slovensku pre ľudí v núdzi

Povedali sme: **Dobre!**

Po udalostiach z 11. septembra sa dcéra evanjelizátora Billyho Grahama zúčastnila rozhovoru v programe EARLY SHOW a moderátorka Jane Claysonová sa jej spýtala: „Ako mohol Boh niečo také dopustiť?“ Anna Grahamová jej dala veľmi hlbokú a múdru odpoveď. Povedala: „Verím, že Boh je hlboko zarmútený tým, čo sa stalo, tak ako aj my, ale roky sme Bohu hovorili, aby odišiel z našich škôl, z našej vlády a z nášho života. Ako môžeme očakávať, že nás Boh požehná a ochráni, keď ho žiadame, aby nás nechal na pokoji?“

Pozrime sa, či to tak nie je. Keď sa Madeline Murrayová-Oharová sťažovala, že nechce v školách žiadne náboženstvo, povedali sme: „Dobre“. (Bola zavraždená, jej telo sa našlo nedávno)

Potom niekto povedal, že by bolo lepšie, keby sa Biblia v školách nečítala ... Biblia, ktorá hovorí: nezabiješ, nepokradneš a aby si miloval svojho bližného, ako seba samého. A my sme súhlasili.

Potom Dr. Benjamin Spock začal tvrdiť, že by sme nemali svoje deti trestať, keď sa zle správajú, lebo by sme tak mohli zraniť ich mladé osobnosti a narušiť ich sebaúctu a my sme súhlasili: „Odborník určite vie, čo hovorí.“ Tak sme znovu povedali dobre. (syn Dr. Spocka spáchal samovraždu).

Potom niekto povedal učiteľom a riaditeľom, aby nevychovali naše deti, keď sa správajú zle. A riaditelia povedali, aby žiadny člen učiteľského zboru netrestal študentov, keď sa správajú neprístojne, lebo nechcú stratiť dobré meno a určite nechcú, aby ich zažalovali. A my sme povedali áno. (Medzi normálnou výchovou a mlátením, fackaním, ponižovaním a kopaním je veľký rozdiel).

Potom niekto povedal: „dovoľme našim dcéram, aby nezáväzne sexuálne žili a išli na potrat, keď chcú – a nemusia o tom dokonca povedať ani svojim rodičom“. Znovu sme povedali áno.

Potom nejaký múdry člen školskej rady povedal, že chlapci zostanú chlapcami a aj tak si budú robiť čo chcú, takže dajme našim synom toľko kondómov, koľko si len zažiadajú, aby si užili toľko

zábavy, koľko len chcú. A my sme povedali dobre. (Nemusíme hovoriť rodičom, že ich dostanú aj v škole).

Potom niekto z vyšších úradníkov povedal, že nezáleží na tom, čo robíme v súkromí, ak poctivo pracujeme. Zase sme súhlasili a povedali, že nám nezáleží na tom, čo človek robí v súkromí, vrátane prezidenta, ak máme prácu a naša ekonomika je v poriadku.

Potom niekto povedal „Vydávame časopisy s obrázkami nahých žien a nazvime to dobrým, realistickým ocenením krásy ženského tela.“ A my sme povedali – dobre. (Takýchto časopisov je mnohonásobne viac, než duchovných alebo náboženských časopisov, ak nejaké „prečítania hodné“ vôbec nájdete)

Potom niekto posunul toto ocenenie ešte o krok ďalej a publikoval obrázky nahých detí. Ďalší krok urobil, keď ich sprístupnil na internete. A my sme povedali dobre, odvolali sa predsa na slobodu prejavu.

Potom prišiel zábavný priemysel s tým, aby sme urobili televízne programy a natočili filmy, ktoré propagujú neúctu k ženám, rúhanie a nezákonný sex. Povedali: „Nahrávajme hudbu, ktorá povzbudzuje ľudí k znásilňovaniu, drogám, vraždám, samovraždám a k preberaniu satanských vzorov.“ A my sme povedali: „Veď je to len zábava, nemá to žiadne negatívne vplyvy a aj tak to nikto neberie vážne, tak poďme na to.“ Teraz sa pýtame sami seba, prečo naše deti nemajú svedomie? Prečo nerozoznávajú dobré od zlého a prečo pre nich nie je problém zabiť spolužiaka, cudzinca, alebo samého seba? Keby sme o tom dlhšie popremýšľali a pozreli sa hlbšie, možno by sme našli odpoveď. Myslím, že to má veľa do činenia s tým, že „ČLOVEK ŽNE, ČO ZASADIL“.

„Drahý Bože, prečo si nezachránil to malé dievčatko, ktoré zabil v triede?“
*S pozdravom,
znepokojený študent*

ODPOVEĎ: „Drahý, znepokojený študent, mám zakázané ísť do škôl.“
S pozdravom, Boh

Je smiešne, ako ľahko ľudia zavrhnú Boha, a potom sa čudujú, prečo sa svet rúti do pekla. Je smiešne, ako veríme všetkému, čo sa píše v novinách, a spochybňu-

jeme všetko, čo hovorí Biblia. Je smiešne, ako chce ísť každý do neba s tým, že nemusí veriť, myslieť si, hovoriť alebo robiť to, čo prikazuje Biblia. Je smiešne, že niekto povie „Verím v Boha,“ ale stále nasleduje Satana, ktorý, mimochodom, tiež „verí“ v Boha.

Je smiešne, ako rýchlo sme pripravení súdiť, ale sami nechceme byť súdení. Je smiešne, ako môžeš poslať tisíce „vtipov“ emailom, ktoré sa budú rozširovať rýchlo ako oheň, keď však pošleš správu, ktoré hovoria o Bohu, ľudia si dvakrát premyslia, či ich pošlú ďalej.

Je smiešne, ako sa neslušné, nemravné, vulgárne a obscénne správy slobodne šíria kyber-priestorom, ale verejné diskusie o Bohu sú v školách a na pracoviskách potlačované. Je smiešne, ako môže byť niekto v nedeľu zapálený pre Krista, ale ostatné dni v týždni je neviditeľným kresťanom. Smeješ sa?

Je smiešne, že keď budeš posilať túto správu ďalej,

distribútor

do okienka „KOMU“ nezadáš veľa mien z tvojho adresára, lebo si si nie istý, čomu vlastne tí ľudia veria alebo čo si o tebe pomyslia, keď im dôjde od teba takýto mail. Je smiešne, ako sa viacej obávame toho, čo si o nás pomyslia ľudia, ako toho, čo si o nás pomyslí Boh. Premýšľaj?

No tak pošli túto správu ďalej, ak si myslíš, že za to stojí. (text je na www.PriestorPreZivot.sk, ale môžete použiť aj tento časopis – pozn. redakcie) Ak nie, môžeš vymazať tento myšlienkový proces ... nikto sa nedozvie, že si to urobil. Ak áno, potom sa ľahostajne neopri o operadlo a nestážuj sa, aký je tento svet zlý.

Bytový problém

...pripomenieme „kompetentným“, že riešime aj ich problém. Na Slovensku je hrozivá situácia v platení nájomov za byty. Evidentne sú regióny, kde je vyše 40 % neplatičov bytov...
čítajte na strane 2

ÚVODNÍK:

Milí čitatelia, tento „plátok“ nazývame časopisom, hoci vyzerá skôr ako noviny. Nejaká sa nám nedarí zaškatuľkovať sa do ponúkaných možností. Noviny „prinášajú to, čo je nové“; časopisy „opisujú časy“, no my sa zameriavame na hodnoty, ktoré sú trvalé a kategória „trvalník“ alebo „večník“ sa popri denníkoch či týždenníkoch akosi nepresadila. A nie sme ani občasník, lebo vychádzame pravidelne – vždy po tom, ako máme od Vás dostatok materiálov. Alebo neviete, že na tvorbe časopisu sa podieľajú ľudia z celého Slovenska a to, čo si napíšeme, to budeme aj čítať? Vedzte teda, že už len tým, že tu spolu s nami žijete, podieľate sa svojimi každodennými voľbami na našom spoločnom živote, a tým aj na témach časopisu. Je teda aj vo Vašich rukách, či budeme písať o niečom mrzkom, alebo peknom.

Pokiaľ chcete priložiť ruku k dielu, napíšte nám. Možno práve Váš postreh môže pomôcť otvoriť oči ostatným a pomôže odstrániť to, čo v našom živote „škripe“ a vyžaduje si „viacej priestoru pre život“, ktorý sa pri tom nezmyselnom naháňaní akosi stratil. Doteraz sme uverejnili už články desiatok autorov – z ktorých sa vlastne celý časopis skladá.

Prajeme Vám veľa priestoru pre Život.
redakcia

Bytový problém 2

Desatoro 3

Viera? 4

Ľudový liek 6

Príbeh bezdomovca 6

Varuje nás matka Zem? 7

Spoved'? 7

O Stedrosti 8

Text piesne +mp3 8

BYTOVÝ PROBLÉM

Pred časom sa u nás objavil mladý človek, ktorého zaujímalo naše počínanie súvisiace s Verejným kempom. Úprimnosť jeho záujmu dokazuje aj to, že spoločne s obyvateľmi kempu strávil noc v jednej z chatiek. Prejavil záujem o vybudovanie podobného kempu v Prievidzi, či v okolí. Tento mladý človek, ktorý v sebe nepochybné ukrýva obetavého filantropa, sa aktívne venuje ochrane prírody. Uverejňujeme jeho list aj s našou odpoveďou.

Veľa zdravia a šťastia.

Prajem všetko najlepšie v Novom roku, aby to, čo Vás postretne, iba posilnilo, či to bude dobré alebo zlé. Hádám sa už vyriešil problém s pánom primátorom a našiel srdce a svedomie v sebe ... a kemp zostane stáť.

Nevyzerá to so mnou ružovo – v Prievidzi sa zatiaľ žiaden kemp nechystá. Odvaha? Peniaze? Know-How? Nekomunikatívnosť? Neviem, čo z toho mi bráni a či všetko. No aspoň sme navarili 20 litrov polievky 23. decembra 2004.

Chceli sme ňou nasýtiť spoločne s kamarátmi bezdomovcov. Neprišli. Hanbili sa? Alebo sa im nepáčilo, že je zima? Alebo, že bola len zeleninová?

Sú také dohady, že toho času odišli všetci do neďalekej dediny z mesta (kvôli tomu, že zhoreli dvaja bezdomovci – nevie sa, či vlastnou príčinou, alebo cudzím pričinením ...).

Napadlo ma, že ak by boli problémy s Verejným kempom, existuje jedna dobrá relácia v TV Markíza – Lampáreň. Aj keď zákon nie je na Vašej strane, aspoň to zmedializujete, podniknete ľudí ... Viem, že asi takýchto nápadov prichádza dosť a konkrétna pomoc žiadna ... No ak by ste niečo konkrétne potrebovali, materiálne alebo inak pomôcť, ozvite sa alebo napíšte.

Že vraj máte kotolňu – výborne, aspoň ušetríte drevo našich lesov. Ozaj, spravíte bezdomovcom knižnicu? Nechceli by sa u vás dáko realizovať? (Asi neskôr, keď to bude isté ...) Napríklad ktať koberce, staré ľudové remeslá, šif z plátna veci, ktoré predáte a tak si zarobíte na seba. Materiál by sa dal zohnať. Alebo ma napadlo, že s mestom dohodnúť projekt na kompostovanie bioodpadu z Priekopy a priľahlého okolia. (od roku 2006 sa bude musieť dosť veľa nášho biologického odpadu kompostovať). Nápadov je mnoho ...

Tak pekne sa majte, s Bohom ostávajújte.

Do osvietenia!

Roman, Opatovce nad Nitrou

poloobývané celé sídliská s obrovským počtom bytov. Z kultivovaných obytných sídlisk sa stali ruiny a hniezda zločinu. Podobná situácia vzniká aj na Slovensku a rieši sa prapodivným spôsobom – byty skupujú zahraniční a domáci zbohatlíci a chcú ich prerábať na byty vyššej kategórie. Vraj je to jediný spôsob, ako z týchto hrozivých domov a sídlisk vytvoriť kultivované bývanie a zabezpečiť platby schopné nájomné vzťahy. Nepochybné je to jeden zo spôsobov, no nie jediný. Ďaleko účinnejšie je riešenie, pri ktorom nebudú rezignujúci neplatiči vôbec vznikajú, no predostrieť takéto riešenie v dnešnej dobe by bolo ako hádzanie perál sviniam.

Skupovaním bytov a ich prerábaním na byty vyššej kategórie sa síce zachránia byty, no čo ich pôvodní obyvatelia? Ako budú platiť vyššie nájomné, keď nemali ani na to „nižšie“? Kam ich vysťahovať? Najlepšie niekam ... ale kam? Ďaleko, hlboko, vysoko? Najlepšie by ich bolo poslať do nehostinných oblastí Antarktídy, no tam by sa zasa ozvali ekologickí aktivisti, ktorí by bránili tamojšiu prírodu a bol by to zrejme zasa problém. Alebo ich hromadne transportovať na inú planétu.

Takto akosi uvažuje martinský primátor, či iní primátori a poslanci, ktorí nevedia „kam z konope“, no podobné riešenia ako je náš kemp, zo zásady odmietajú. Ostatní „kompetentní“ sa zase tvária, že oni nie sú kompetentní rozhodovať a tvária sa strašne nevšímavo a nechápavo – veď ich sa to netýka. Mnohí z nich dostávajú dobré byty, z ktorých si zaplatia nájomné s náležitou poctivosťou. Veď majú z čoho.

Takže „kompetentní“ ktorí majú na nájomné, vďaka dobrým platom ktoré si sami nadelili so spoločných daní, nechajte žiť aj iných, pokiaľ sa nebudú konať transporty do Antarktídy, či na iné planéty. Mnohí nechcú žiť tak honorasne, ako žijete Vy – často na úkor druhých. Stačila by im skromná strecha nad hlavou a nižšie, primerané nájomné. Vy ste tie ceny stanovili, odvolávajú sa na európsku úniu a iné nezmysly. Rasty cien vytvárate len Vy, svojou nepoctivosťou, nenásytnosťou a chorobnou pažravosťou.

Je to také ťažké pochopiť? Je potrebné vytvárať prekážky, ktoré nejstávajú?! Tak ako ich roky vytvárajú nám bez jediného objektívneho dôvodu? Čo nevidíte, že riešime aj Vašu tuposť hraničiacu s totálnou hlúposťou? Keď si s uvedeným problémom nevedeli dať rady Američania a iné „bratské“ západné národy, tak to nemusí platiť aj na Slovensku. Či naši starí otcovia odohrali od svojich dverí žobráka, ktorý prosil o trochu jedla alebo o prespanie v maštali? Dnes takéto maštale nie sú, no môžu byť verejné kempy či podobné zariadenia. Nebolo by to dobré naučiť aj „bratské“ národy, ktoré si dnes berieme za vzor a naučiť ich, že všetko sa nedá predať alebo kúpiť?

Je smutné, keď minister spravodlivosti JUDr. Lipšic absoluuje stáž v Amerike a naučí sa tam najväčší nezmysel, ktorý preferujú v niektorých štátoch Ameriky. Trikrát a dosť – tak nazvali represívnu metódu na zníženie kriminality. Veď

represiou sa nič nedosiahne. Vytváranie doživotných trestancov ožobračuje štát o obrovské miliardy na represívne zložky ako sú súdnicstvo, políciu a väznice. Ameriku tento totálny nezmysel stojí miliardy dolárov a aj tak majú najvyššiu kriminalitu. Ak sa v Amerike učia politici takéto nezmysly, osud tohto štátu nečaká šťastná budúcnosť. Potrebujeme sa niečo takéto naozaj učiť?

Chudobné getá bez kontroly nutne vedú ku kriminalite a degenerácii. Chudoba je dôsledkom arogancie mocných. Mocní – malomocní, to vy ste stvorili chudobu ako dôsledok svojej arogancie. Bolo by dobré, kým Vaša moc a sláva pomínie, uvedomiť si tieto slová, lebo váš strach bude stále väčší a budete väčšími otrokmi, ako sú tí najbiednejší. Dajte priestor pre život ľuďom, ktorí sú iní, ako ste vy. Kým budú mať duchovné vedenie, nepodrežú vaše krky a vy sa predsa bojujete o svoje životy a majetky, ktoré ste krkolomne nadobudli. Ak sa budete obhajovať svojou poctivosťou a pracovitosťou, tak klamete seba aj druhých, lebo na tomto svete nám nič nepatrí – a nehovorte, že to je len fráza.

Mohli by sme pokračovať, no všetkého moc škodí. Vráťme sa radšej k Tvojmu listu. Píšeš, že vaša snaha navariť polievku pre bezdomovcov vyšla nazmar. Viáš, tých ľudí je ťažké oslovíť tým, že im niečo dáme. No mali by sme to urobiť, ak nás o to niekto požiada. Normálni ľudia sú spravdla vďační, no oni často nie a ktovie, či to nie je správne. Vďačnosť aj obmedzuje a púta a každé puto je opakom slobody. Preto je ľúbo nečakať vďačnosť a vtedy si užijeme vďačnosť.

Doporučujem nám Lampáreň v TV Markíza, aby pomohli riešiť náš problém. Tvoje pranie je nám rozkazom a radi tak urobíme. Knižnicu pre bezdomovcov by sme tiež radi vybudovali a možno sa nám to spoločnými silami aj podarí. Sú tam ľudia, ktorí po svojich životných skúsenostiach vedia čítať srdcom. No sú tam aj takí, ktorí seba samých ešte len hľadajú a robia stále kotrmelce, ako my všetci. Je to zvláštne spoločenstvo a povedzme si

otvorene, že sú tam aj rôzne problémové typy, ktoré sa nevyrovnali so svojimi závislosťami, tak ako aj my ostatní. Nie sú to dobrotivé bábiky a dedkovia, prítluné zvieratká, ktoré robia, čo chceme alebo nevinné detičky, ktorým dáme hračky a sú spokojné. V našom kempu nevládne len pohoda a pokoj, je tam aj zvada a nepokoj. Aj nepokoj a zvada nás robí lepšími ľuďmi. Sú to ľudia na ceste, ako aj my ostatní, no nie sú nám ostatným veľmi pohodlní. Radi by sme ich odkrágľovali, ako to robil Hitler – no oni sú a aj budú. Bola by to však veľká chyba, lebo by sme ochudobnili ľudstvo o mnoho geniálnych ľudských duchov. A to sa nestane, lebo Boh miluje každého bez výnimky.

Možno, že sa v kempu budú ktať koberce, či vykonávať rôzne ľudové remeslá, bolo by to dobré a užitočné. Aj návrh na kompostovanie bioodpadu, pri ktorom môžu byť naši bezdomovci užitoční, sa nám pozdáva. Ver tomu, že tvoje návrhy nenecháme nepovšimnuté a urobíme všetko preto, aby sme ich mohli realizovať. Vďaka tebe a mnohým iným sa dejú zázraky. Aj keď za činy hodné obdivu nezožneš slávu a uznanie, tvoje rozhodnutie a ochota nie je zbytočná.

S pozdravom Daniel Dižkanec, redakcia PPŽ

Milý Roman,

Už po Tvojom krátkom pobyte v kempu som ocenil tvoju obetavosť a hlavne ochotu. V dnešnej dobe, keď sa väčšina ľudí zaujíma len o vlastné potreby a záujmy, Ty si našiel ochotu nasledovať náš „bláznivý“ príklad. Nevieame, aké pokusy si už v súvislosti s kempom v Prievidzi urobil, no tuším, že s veľkým pochopením si sa asi nestretol. Nemáš za sebou žiadnu dôverubudiacu organizáciu, si moc mladý a vieme si predstaviť, ako radi by Ťa „kompetentní“ múdro vypoklonkovali.

Cez list Tebe pripomenieme „kompetentným“, že riešime aj ich problém. Na Slovensku je hrozivá situácia v platení nájomov za byty. Evidentne sú regióny, kde je vyše 40 % neplatičov bytov. Stále viac ľudí sa prepadá do kategórie neplatičov, nazveme ich rezignujúci neplatiči. Vznikajú obrovské dlhy, ktorých vymáhanie je neefektívne. Podobné situácie boli a aj sú v krajinách západu. Napríklad v New Yorku zostali prázdne či

2%
z dane

Pokiaľ chcete podporiť projekt výstavby Verejných kempov na Slovensku, ktoré realizuje vydavateľ časopisu Priestoru pre život – Občianske Združenie Proces-3, môžete tak urobiť až do výšky 2% zo svojich daní, o ktorých zákonom rozhodujete.

Registrácia na notárskej komore pod číslom: 1858/2004. Fyzické osoby dostanú informácie na mzdovom oddelení u zamestnávateľa. Právnickým osobám treba vypísať vyhlásenie. Potrebne údaje: IČO: 37811371, Adresa: OZ Proces-3, Kratinova 11, O36 08 Martin 8.

Celok

Dnes produkuje naša civilizácia obrovské množstvo odpadu, ktorý by sme ani nemuseli. Namiesto vďaka prírode za jej dary, hádzame jej odpadky do tváre. Čudná vďaka! Pritom kopec nezmyslov, ku ktorých kúpe sa motivujeme reklamami, vôbec nepotrebujeme. Mnohé použijeme iba pár krát a po skladovaní v skrinách a neskôr po pivniciach končia na smetisku. Ďalšiu kategóriu tvoria výrobky zabezpečujúce pohodlie a zábavu. No ilúzia, ktorú si takto vytvoríme, prekríči hlas svedomia iba na krátko a znovu musíme nájsť nové spôsoby únikov.

A ako by to nestačilo, čoraz viac vyrábame braky nízkej životnosti, a to len preto, aby sa obchodovalo a bol zabezpečený kolobeh peňazí. Zásoby ropy, uhlia a iných nerastných bohatstiev sa pri tomto tempe minú v priebehu pár desiatok rokov, cez to všetko fažbu zvyšujeme. My, a po nás potopa. Veď peňazí sa nenajeme, nenadýchame, nenapíjeme...

Možno si poviete, čo s tým ja urobím. Ako môžem zmeniť svet... Vedzte, že môžete. Veď celok sa skladá z jednotlivcov, tak ako more z kvapiek. A tá Vaša „kvapka“ sa môže pridať k vlne, ktorá ničí, alebo vode, ktorá prináša úžitok. Veď sme to my, kto tvorí svet, v ktorom žijeme. Naše myšlienky a činy sa pridávajú k celku a tvoria ho. Riaditeľ, manažér, obchodník, robotník, predavač, šofér, ... to som ja, ty, sused, známy, rodina... Nie je tu nikto iný – len my. A keď zmeníme seba, zmení sa aj celok.

Vlastným príkladom môžeme zmeniť dokonca aj ľudí v svojom okolí, a oni zase ďalších a ďalších. Veď sme jedna veľká rodina. Stačí ukázať, že je tu aj iná možnosť ako pridať sa k nešťastnému davu. A keď odstránime aj posledné kúsky vlastnej neľasky a sebeckta, môže sa stať zázrak. Vtedy zistíme, že nie sme kvapkou, ale celým morom a nie je žiadne ja a ty, ale iba my. A vždy tak bolo, je a bude. Ak to necítíme, môžu za to steny neľasky, ktoré sme si okolo seba zo strachu postavili. No ak ich zbúrame, staneme sa znovu celkom, plne vedomí si svojho dielu spoluúčasti. Je to úžasný zážitok. Niet väčšej radosti na svete.

Predstavte si, že ste na obrovskom koncerte vašej najobľúbenejšej hudobnej skupiny. Ak sú steny sebeckta veľmi hrubé, možno ani žiadnu obľúbenú skupinu nemáte, no ak z vášniacich stien čo to zbúrate, Vaša radosť z hudby bude úmerne tomu narastať. A ak klamlivé steny ega padnú úplne, stane sa čosi nevypovedateľné. Už nebude vy a oni, ale budete prežívať radosť všetkých. Budete súčasne každým jedným z radujúcich sa divákov. A nie len to, ale aj hrajúcimi muzikantmi, spevákom, zvučiarom... Moment návalu radosti vo Vás spôsobí, že spevák zaspieva krajšie ako doposiaľ – on totiž Vašu radosť pocíti – veď už nie sú žiadne hranice, ktoré by ju zastavili. Viete si predstaviť tú obrovskú radosť, keď sa zrúta radosť všetkých zúčastnených? Už nikdy nebudete chcieť žiť sám pre seba, verte. Už nikdy nezhodíte odpady na zem, lebo je to pohodlnejšie, alebo prázdnu plastovú fľašu v lese. Lebo všetko bude Vaše a nič Vám nebude už viac ľahostajné.

Desať božích prikázanií

V minulom čísle sme uverejnili výklad prvého Božieho prikázania – **Nebudeš mať iných Bohov, aby si sa im klaňal.** Ukázalo sa, že pod inými bohmi sa nemyslia nejaké drevené figuríny znázorňujúce cudzie božstvá, ale úplne reálne modly – majetok, kariéra, blahobyť, rodina, moc, peniaze..., ktoré má človek sklon stavať nad svojho Boha. Lahko sa mu potom vymknú spod kontroly a úplne ho zotročia. Pred tým má človeka chrániť dodržiavanie prvého prikázania.

Prikázanie druhé

NEZNEUŽIJEŠ

MENO PÁNA, SVOJHO BOHA!

Meno vzbudzuje a sústreďuje v človeku pojem! Kto zhanobí meno a opováži sa ho znehodnotiť, ten tým znehodnocuje pojem! Na to pamätajte vždy!

Na toto jasné Pánovo prikázanie sa dbá zo všetkých desiatich prikázanií najmenej, teda sa najčastejšie porušuje. Tisícoraké sú spôsoby tejto neúcty. Aj keď si človek myslí, že mnohé z týchto porušení sú celkom nevinné, že sú len bežnými slovnými zvratmi, aj napriek tomu je to porušenie prísne stanoveného prikázania!

Je to práve táto tisícoraká, údajne len nevinná neúcta, ktorá znevažuje posvätné meno Božie, a tým aj pojem Boha, ktorý je s menom vždy úzko spätý, ktorá ho pred ľuďmi, ba dokonca už pred deťmi, oberá o svätosť, pošpiňuje jeho nedotknuteľnosť zovšednením, znevažovaním vo všeobecných slovných frázach!

Ľudia sa neľakajú toho, že sa pri tom zosmiešnia. Nechcem tu uvádzať ani jedno z mnohých slovných spojení; na to je toto meno príliš vznešené a velebné! Ale každému človeku postačí, ak si len *jeden* deň bude toto všímať a bude zdesený ohromným počtom previnení sa proti druhému prikázaniu ľuďmi oboch pohlaví, veľkými i malými, až po deti, ktoré sú ešte sotva schopné vytvoriť čo len jednu poriadnu vetu. Veď ako spievali starí, tak čvirkajú mladí!

Z tohto dôvodu býva práve znevažovanie Boha mnohokrát tým prvým, čomu sa mládež naučí v súvislosti s len navonok nevinným prekračovaním Božích zákonov!

Zo všetkých previnení je ale účinok tohto najhorší! Formálne je hrozivo rozšírené medzi celým ľudstvom, nielen medzi kresťanmi, ale aj medzi mohamedánmi, židmi a budhistami, všade človek počúva to isté do omrzenia!

Čo potom môže pre človeka znamenať ešte meno „BOH“! Je znehodnotené a necení sa ani toľko, ako najmenšia z mincí! Horšie ako obnosený kus odevu. A človek na zemi, ktorý chce byť ináč tak múdry, to pokladá za neškodné, hreší v tom viac než stokrát za deň!

Kde je tu rozvážnosť, kde čo len najmenší záchvev citu? Aj vy ste voči tomu úplne otupeli, pokojne počúvajte, keď je najsvätejší zo všetkých pojmov pošliapovaný v špíne všedného dňa!

Nemýľte sa však! Konto viny každého jedného, kto zhrešil, je tým na onom svete bez milosti zaťažené! A nie je také ľahké, práve toto odpykať, pretože prináša ďalekosiahle zlé následky, ktoré sa musia vypomstať až do tretieho a štvrtého pokolenia, ak sa v tomto reťazci nenájde človek, ktorý dôjde k poznaniu a postaví sa týmto nešvárdom do cesty.

Pokúste sa preto voči tomuto škodlivému zvyku vo vám blízkych kruhoch bojovať. Predovšetkým ale prestrihnite najskôr svoje vlastné nitky karmy prostredníctvom energie, ktorá vo vás ešte ostala, aby sa vaše konto viny nestávalo väčším, než už je.

Nečakajte ľahké vykúpenie len preto, že ste si doposiaľ nemysleli pritom nič zlého! Škoda je presne taká istá! A prehrešenie sa proti prikázaniu pretrváva! Veď ste ho presne poznali.

Ak ste sa poriadne nesnažili ujasniť si jeho dosah, je to *vaša* vina! Nemôže vám byť preto ani nič odpočítané! Počúvajte a konajte tak, aby ste už na zemi boli schopní mnohé splatiť.

Strašidelné je ináč bahno, ktoré vás očakáva, keď prídete na onen svet a ktoré vás bude brzdiť pri ceste nahor.

Avšak nielen človek samotný, ale aj úrady, sa po celé stáročia stavali na odpor voči tomuto prikázaniu tým, že si vynucovali od ľudí prísahu, nútili ich k porušovaniu a hrozili pozemským trestom, ak požiadavku nesplnia. Trest na onom svete je však oveľa ťažší a dopadne na všetkých tých, ktorí žiadali prísahu, nie na tých, ktorí pod nátlakom museli prisahať. Aj Kristus povedal raz výslovne:

„Nech vaša reč je Áno alebo Nie; čo nad to je, od zlého je!“

A úrady mali predsa moc dať tomuto Áno alebo Nie rozhodujúcu váhu tým, žeby to pri klamstve pred súdom trestali práve tak, ako krivú prísahu! Tým mohli hodnotu slov pred súdom povýšiť na ten stupeň, ktorý pre rozsudok potrebovali. Nebolo preto potrebné z donútenia viesť ľudí k porušovaniu Božieho prikázania!

Ešte horšie si ale počínali cirkvi a ich zástupcovia, ktorí dovolávajú sa Boha podrobovať ľuď najhoršiemu mučeniu, a za dovolávania sa Boha ich upaľovali, ak už predtým nepodľahli mukám.

Všetkým dobre známy a svojou ukrutnosťou povestný rímsky cisár Nero nebol pri mučení kresťanov taký

pokračuje na druhej strane

Kupujem Vaše čísla takmer pravidelne. Musím povedať, že ste fajn. Žijeme vo svete veľkých neistôt, premien, zložitého spoločenského vývoja. Myslím, že nikto to nemá ľahké. Mladé rodiny, dôchodcovia, absolventi škôl, ľudia rozvedení, osamotení, chorí, bezradní. Koniec koncov, aj deti, školáci ...

Napriek tomu sa domnievam, že väčšinu z nás už netrápi hlad, zima a máme na sklunku dňa kde hlavu zložiť... Sú medzi nami aj ľudia, ktorí tieto istoty postrádajú. Neprislušha nám súdiť, prečo je to tak. Tým daný stav nezmeníme. Všimajme si, kto pomoc potrebuje. Prispejme, darujme, dajme ďalej čo my už nepotrebujeme a čo druhému možno chýba. Nechcime, aby nás ovládla prázdnota a ľahostajnosť.

Som rada, že ste a že Vám ľudská bolesť nie je cudzia. Ani mne nie je. Preto som Vám napísala. S pozdravom, stála čitateľka.

Daniela z Prievidze

hrozný, taký zatratenia hodný, ako niektoré cirkvi so svojimi ohromnými registrami hriechov voči zákonom Božím! Po prvé ani zďaleka toľko nevráždil a nemučil a po druhé sa nedovoľoval pokrytecky Boha, čo musí v tejto podobe patriť k najväčšiemu rúhaniu sa, akého sa človek môže dopustiť.

Nič nepomôže, ak tie isté cirkvi dnes odsudzujú to, čo vtedy žiaľ, až príliš dlho páchali; veď od toho neupustili dobrovoľne!

A ani dnes sa to veľmi nezmenilo pri vzájomnom, len tichom nepriateľstve, ale v inej, modernejšej forme! Aj tu sa časom zmenila len *forma*, nie živé jadro! A pred Božím súdom platí len samotné toto jadro, nikdy nie vonkajšia forma!

A táto terajšia, len navonok nevinná forma, sa zrodila z tej istej nevýslovnej pýchy ducha zástupcov *všetkých* cirkví ako predtým. A kde nie je zatratenia hodná pýcha, nájde sa prázdna márnomyseľnosť, opierajúca sa o pozemskú moc cirkvi. Tieto necnosti vytvárajú príliš často najnemienejšie nepriateľstvá, ktoré sú ešte popretkávané pozemskou vypočítavosťou, rátajúcou s rozšírením vplyvu, ak nie dokonca túžbou po veľkom politickom význame.

A všetko toto s menom „BOH“ na perách, takže by som chcel ešte raz zvolať ako Syn Boží: „Svojim chovaním premenili ste domy Otca môjho, ktoré mali byť *vám* ku cti, v peľeš lotrovskú! Označujete sa za služobníkov slova Božieho, avšak stali ste sa služobníkmi vašej pýchy!“

Každý katolík si namýšľa, že je oveľa lepším pred Bohom ako protestant bez toho, aby mal na to dôvod, každý protestant si ale namýšľa, že je učenejším, pokrokovejším, a tým svojmu Bohu bližším ako katolík! A to sú všetko tí, ktorí tvrdia, že sú zástancami Krista, že sa formujú podľa jeho slova.

Nerozumne sú obe strany, ktoré sa opierajú o niečo, čo pred vôľou Božou vôbec neplatí! Práve všetci títo sa oveľa viac prehrávajú voči druhému prikázaniu Božiemu, než prívrženci ostatných náboženstiev; pretože nezneužívajú meno Božie len slovami, ale i skutkom, spôsobom, akým žijú, dokonca i svojou takzvanou bohoslužbou.

Každému, kto uvažuje a dobre pozoruje, dávajú len odstrašujúci príklad bezobsažných foriem prázdneho myslenia. Práve v bezhraničnej márnomyseľnosti nahovárajúc sebe i okoliu, že na rozdiel od inovercov už majú zaistené miesto v nebi, najviac hanobia pojem Boha!

Vonkajšia stránka cirkevných zvykov, krst a mnohé iné, to nie je rozhodujúce! Len samotné vnútro človeka sa musí postaviť pred súd! Pamätajte na to, vy pyšní, ktorým už bolo zvestované, že v deň súdu budú na seba pyšní hrdo tiahnuť s vlajkami, prepychovými rúchami, aby radostne prijali odmenu. Nikdy však nedosiahnu ríšu ducha pri stupňoch trónu Božieho, pretože odmenu, ktorá im patrí, dostanú skôr, než tam dôjdu. Ladový závan ich odveje ako plevy, ktoré sú bez hodnoty; lebo im chýba čistá *vnútorná* pokora a ozajstná láska k blížnemu!

Ľudia tohto druhu najhorším spôsobom zneužívajú meno „BOH“, najhrubšie porušujú druhé prikázanie!

Títo všetci slúžia Luciferovi, nie Bohu!

A vysmieávajú sa tým všetkým Božím prikázáním! Od prvého až po posledné! Najmä však tomuto druhému, ktorého porušenie je najčernejším pošpinením pojmu Boha v mene!

Chráňte sa naďalej ľahkovážne prestúpiť toto prikázanie! Dbajte odteraz prísne na seba a vaše okolie! Pomyšlite, ak sa verne pridriaziate deviatich prikázání a nedbáte na toto jedno, ste napokon *predsa* len stratení!

Ak je prikázanie dané Bohom, už v tom je dôkaz toho, že nesmie byť zľahčované, že musí byť nevyhnutne splnené! Ináč by vám nikdy nebolo bývalo dané.

Nepokúšajte sa modliť, ak nie ste schopní spoluzachvievať sa celou dušou v slovách, a chráňte sa toho, aby ste sa svojmu Bohu predstavili ako bezmyšlienkovití táraji; lebo by ste sa tým voči nemu previnili zo zneužitia mena Božieho.

Dobre si premyslite, kým ho o niečo poprosíte, či je to naliehavo nutné! Nezamotávajú sa do formálnych modlitieb, ktorých odpratovanie v určitú dobu sa stalo nešvárom vo *všetkých* cirkevných úkonoch. Je to nielen zneužitie mena Božieho, ale aj rúhanie sa!

V radosti i strasti znamená vrúcne čítanie bez slov oveľa viac, než tisíc slovných modlitieb, aj keď toto čítanie trvá len zlomok okamihu. Lebo takéto čítanie je potom vždy pravé a nie je pokrytectvom! Preto tiež nikdy nie je zneužitím pojmu Boh. Je to *posvätný* okamih, keď sa ľudský duch chce prosiac alebo ďakujúc vrhnúť pred stupne Božieho trónu! Toto sa nikdy nesmie stať drkotaním zo zvyku! Ani u služobníkov cirkví!

Človek, ktorý je schopný používať meno Boh pri všetkých možnostiach i nemožných príležitostiach dňa, nikdy nemal ani potuchy o pojme Boh! Ako ľudský duch *musí* mať schopnosť pocítiť v sebe tušenie Boha, aj keby to bolo len raz za jeho pozemského života! Ale samotný tento jeden raz by postačil na to, aby bezpodmienečne stratil chuť porušovať druhé prikázanie! Večne potom bude nosiť v sebe túžbu vysloviť meno „BOH“ len s najväčšou čistotou svojho vnútra!

Kto to nemá, je veľmi vzdialený byť hodný čo i len slova Božieho, tým menej toho, aby vošiel do ríše Boha a vychutnával jeho oblažujúcu blízkosť! Z tohto dôvodu je tiež zakázané vytvárať *obraz* Boha Otca podľa ľudských predstáv! Každý pokus musí viesť k žalostnému zmenšeniu, keďže ani ľudský duch, ani ľudská ruka nie sú schopné, aby vizionársky vzhliadli a potom v obraze pozemsky zachytili čo i len najmenšiu čiastočku skutočnosti! Najväčšie takéto umelecké dielo by znamenalo len hlboké zneváženie. Oko samotné naznačuje svojím nevýslovným žiarením všetko.

Tak vznešená je pre vás nepochopiteľná veľkosť, ktorú zahŕňate do slova „BOH“ a ktorú sa opovažujete v ľahkovážnej trúflosti používať ako najbežnejšiu zo všetkých prázdnych a bezmyšlienkových fráz! Bude- te skladať účty z tohto svojho počnania!

Viera

Viera je prirodzenou vlastnosťou človeka. Je to akási schopnosť riešiť životné situácie a riadiť tým svoj životný osud. Hovorí sa, že silná viera aj hory prenáša ... Alebo láska? Každopádne láska a viera majú naisto niečo spoločného. A potom je tu ešte viera, ktorá sa v hlása v kostoloch. Dokonca v rôznych verziiach. Veď či nepovie katolík kresťanovi iného vyznania – naša viera je iná? Pretože nám nie je celkom jasné, ako môže mať toto slovo dva tak odlišné významy, pozrime sa na vec trochu hlbšie. Asi najkompetentnejšie informácie nájdeme v Biblii – slová o viere, ktoré hovoril Ježiš. Je to pútavé čítanie, najmä ak si uvedomíte, že opisované nie len že sa skutočne stalo, ale je možné aj dnes.

Choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu.

Tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánajú démonov, novými jazykmi budú hovoriť, hady budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú klásť ruky a tí budú zdraví.

Nebudte ustarostení o svoj život, čo budete jesť alebo piť, ani o telo, čím sa budete odievať. Či život nie je viac ako pokrm a telo viac než odev? Pozrite vtákov nebeských: ani nesejú, ani nežnú, ani nezhrmažďujú do stodôl, a váš Otec nebeský ich živí. Či vy nie ste omnoho viac ako oni? A tým, že ste ustarostení, kto z vás môže predĺžiť svoj vek čo aj len o lakeť? A o odev prečo ste ustarostení? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú, nenamáhajú sa a nepradú; hovorím vám: Ani Šalamún v celej svojej sláve neobliekal sa tak ako jedna z nich. Keď teda poľnú trávu, ktorá dnes je a zajtra ju do pece hodia, Boh tak zaodievava, či nie skôr vás, ľudia malej viery?

Loď bola už mnoho honov od brehu a zmietali ňou vlny, pretože vietor fúkal proti nim. O štvrtej nočnej strážii prišiel k nim Ježiš, chodiac po mori. Keď Ho učeníci videli chodiť po mori, predesili sa a zvolali: To je príznak! A od strachu kričali. Ježiš však hneď prehovoril k nim: Vzmužte sa, ja som, nebojte sa! Peter mu povedal: Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode. Odpovedal mu: Poď! I vstúpil Peter z lode, chodil po vode a šiel k Ježišovi. Ale vidiac, že je vietor, preľakol sa, začal sa topiť a vykrikoval: Pane, zachráň ma! Ježiš vystrel hneď ruku, zachytil ho a povedal mu: Ó, maloverný, prečo si pochyboval? Len čo vstúpili na loď, vietor utíchol. A tí, čo boli na lodi, padli Mu k nohám a hovorili: V pravde, Syn Boží si!

Keď sa ráno vracal do mesta, vyhladal. Pri ceste videl figovník, išiel k nemu, ale nenašiel na ňom nič, len samé lístie; i riekol mu: Nech sa nikdy viac neurodí na tebe ovocie! A figovník naraz vyschol. Keď to videli učeníci, začudovali sa a povedali: Ako je to, že tak naraz vyschol tento figovník? Ježiš im odpovedal: Veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru a nebudete pochybovať, nielen s figovníkom urobíte toto, ale ak poviete tomu vrchu: Zdvihni sa a zval sa do mora, stane sa. A dostanete všetko, o čokoľvek budete prosiť v modlitbe s vierou.

Akási žena, ktorá mala dvanásť rokov krvotok a mnoho trpela od mnohých lekárov, a nič jej neosožilo, ale naopak: bolo jej vždy horšie, – keď počula o Ježišovi, prišla v zástupe odzadu a dotkla sa Mu rúcha. Lebo si povedala: Ak sa Mu čo aj len rúcha dotknem, ozdravím! A hneď vyschol prameň jej krvi a pocítila v tele, že je vyliečená z múk. Ale Ježiš hneď pocítil, že vyšla z Neho sila, obrátil sa v zástupe a spýtal sa: Kto sa mi dotkol rúcha? I povedali Mu učeníci: Vidíš, že sa zástup

Kto sa nenamáha, aby Pánovo slovo aj správne pochopil, ten sa prevíňuje!

4 www.priestorprezivot.sk

tláčť na Teba, a sputuješ sa: Kto sa ma dotkol? Obzrel sa, aby videl tú, ktorá to spravila. No žena, ktorá vedela, čo sa s ňou stalo, prestrašená a trasúc sa pristúpila, padla pred Ním a povedala Mu celú pravdu. On jej povedal: *Dcéra, tvoja viera ťa zachránila; choď v pokoji a buď uzdravená zo svojho trápenia.*

Keď prišli k zástupu, pristúpil k Nemu jeden človek, padol pred Ním na koléná a povedal: *Pane, zmiluj sa nad mojím synom; je chorý na padúcnicu a zle je s ním. Lebo často padá do ohňa a často do vody. Priviedol som ho k Tvojim učeníkom, a nemohli ho uzdraviť. Ježiš odpovedal: *Ó, neveriace a prevrátené pokolenie, dokedy ešte budem s vami? Dokedy vás budem trpieť? Prineste ho sem! I pohrozil Ježiš démonovi, a ten vyšiel z neho. A ozdravel chlapec v tú hodinu. Tu pristúpili k Ježišovi Jeho učeníci a spýtali sa *Ho osamote: Prečo sme ho my nemohli vyhnať? Odpovedal im: Pre svoju malú vieru! Veru, hovorím vám: Keby ste mali vieru ako horčičné zrno, a povedali by ste tomuto vrchu: Prejdi odtiaľto ta, – prejde! Nič vám nebude nemožné.***

Ako ste sami čítali, Ježiš nehovoril nič o viere, ako o navštevovaní kostola, alebo o viere, ako o uverení v to, že Boh vôbec existuje. A ani o viere, ako o vykonávaní určitých obradov, alebo o „zaregistrovaní“ sa do radov veriacich. Viera nie je to isté, ako „niekomu“ alebo „niečomu uveriť“. A nie je to iba slovo, ale reálna súčasť nášho života. Svojou „vierou“ spôsobujeme, či sa nám veci, ktoré robíme daria, alebo nie. To je skutočná rovina, v ktorej vieru užívame. Či nehovoríme to nezvládnem, to nedokážem, to neviem, prípadne v pozitívnej forme – to nájdem ľahko, to vyriešim ... slovné vyjadrenie nie je až také dôležité. Ide skôr o vnútorný postoj – ako ste presvedčený sám v sebe, premýšľal alebo hovoril môžete niekedy aj opačne.

Napríklad, keď človek ochorie, nie je to iba tak nejakým vírusom, chladom, nešťastím, nehodou, náhodou alebo niečím z vonku. Choroba tela je prejavom „choroby“ ducha, ktorý v ňom žije. Telo tak slúži ako „projekčné plátno“, na ktorom sa „premietajú“ v hmotnej rovine vlastnosti, ktoré človek akosi prestal vnímať. Tak sa „neharmónia“ s Božími zákonmi presúva z roviny vedomia do hmotnej roviny, kde sa zhmotní ako choroba. A to práve taká, ktorá je k prežitiu a spoznaniu tohoto nedostatku najvhodnejšia. Uvedomenie si toho, že Vaše zdravie je vo vašich vlastných rukách – to je viera, ktorá vás môže vyliečiť. Keď je vaša viera skutočná, presuniete tým príčinu choroby znovu do vedomia a môžete ju následne odstrániť. Nebojte sa byť chorý – je to cesta k poznaniu. Človek si mnoho krát uvedomí práve prežitím choroby to, čo prehliadal – a už nedokázal vnímať inak, ako „po lopate“ – v hmotnej rovine. Ak človek „neharmóniu“ s Božími zákonmi znovu odsunie z vedomia, choroba sa vráti – znovu ochotná ukázať skutočnosť, že pláva proti prúdu.

Zázračné vyliečenia z chorôb ako napríklad rakovina dokazujú, že viera „funguje“ aj dnes. V súčasnosti napríklad cestuje z krajiny do krajiny skupina ľudí, ktorá vystupuje s jedovatými hadmi. Keď ich uhryznú, nič sa im nestane – hoc bežne by človek bez protilátky zomrel. Ten, ktorý má najsilnejšiu vieru, pije v rámci vystúpenia demonštračne otrávený nápoj. Doktori už neraz robili neveriacky rozbor jedu, no vždy museli potvrdiť, že jed by dokázal zabiť aj niekoľko ľudí. Tieto nebezpečné vystúpenia robia preto, aby ukázali, že viera skutočne existuje. Podobne sa vyskytujú aj ľudoví liečitelia, ľudia ktorí dokážu chytiť horiace a nespáli ich, alebo tancovať aj niekoľko minút po poriadne rozpálenej pahrebe, od ktorej nevydržíte držať dľaň na meter viac než pár sekúnd – leda, že by ste uverili, či môžete. Na druhej strane sú aj podvodníci – fakíri prebehnutí cez pahrebu hneď po tom, ako si v ľadovom kúpeli schladia nohy alebo chodiaci po skle, ktoré predtým pod prúdom potoka obrúsilo mikrohrany ostria a neporeže, len hrozivo ostro vyzerať.

Rozhodne vám však neradíme skúšať svoju vieru neuvážene, napríklad chodením po žeravých uhlíkoch. Vrelo vám však odporúčame vyskúšať si vieru tam, kde skutočne patrí – vo svojom vlastnom každodennom živote.

Vážený pán šéfredaktor PPŽ,

S príležitosti sviatočných dní, ktoré teraz prežívam, prajem Vám v nastávajúcom období hodne zdravia vo Vašom osobnom a pracovnom živote. Pred Vianocami som si kúpila Váš časopis. V rámci oddychu som ho začala aj čítať. Niektoré články ma zvlášť zaujali: Spomeniem: Rozhovor dvoch detí, Čo Vy na to politici ..., celkove ich môžem hodnotiť kladne. Zaujali ma však aj články Dedičný hriech a Vyber brno zo svojho oka. Škoda, že pod oboma chýba autor. Po ich prečítaní som ostala pobúrená. Autor svojim vykladaním Biblie spochybňuje prácu a pôsobenie cirkvi. Budem konkrétna. Veta s článku: Vyber brno ... Citujem: „V kostoloch sa síce podobnosť čítajú, následne širšie preberajú, ale iba do tej miery, aby si ich veriaci zapamätali, prípadne ich pochopili rozumom. No vysvetlenie, ktoré by prinieslo skutočný úžitok pre náš praktický život, chýba“. Koniec citátu. Neviem, na akom základe autor prišiel k takémuto poznaniu. Ja však v tomto smere mám iné skúsenosti, v kostoloch to máme dosť jasne vysvetľované, len na každom jednotlivcovi záleží, čo chce pochopiť a podľa toho sa aj riadiť.

Ďalší príklad z článku Dedičný hriech, citujem: „Cirkev však z Božieho tvorivého prejavu urobila zvrhlosť, lebo plodenie nazvala hriechom a tieto slová celé stáročia vtíkala do hláv svojim ovečkám.“

Toto tvrdenie je nehorázna lož! Cirkev odkiaľživa považovala sexualitu za veľký Boží dar, ktorý sa však nesmie zneužívať. Žiť sexuálnym životom majú právo len manželja. Život ukazuje, aké následky v spoločnosti prináša sexuálna neviazanosť. Nechcem sa o tom rozpisovať, denne sa o tom presvedčame.

Na záver, pán šéfredaktor, je dobré že nepoužívate vo vašom časopise rôzne vulgárnosti, rôzne pikantnosti, ale nedovoľte, aby sa objavovali články, ktoré by dehonestovali cirkev ich neodborným výkladom citátov z Biblie.

Za porozumenie ďakujem.

S., *Ziar nad Hronom*

P.S. Aj členovia cirkvi sa starajú o bezdomovcov, vôbec o ľudí ktorí sa nachádzajú na pokraji biedy. Iste ste počuli o Žakovciach, Radošinej, Nemocnici milosrdných bratov a pod.

Milá pani,

Ďakujeme za Váš list s prianím všetkého dobrého. Spomenuli ste články, ktoré Vás zaujali alebo pobúrili. Keď autor spomenul, že ľudia v kostoloch prijímajú informácie rozumom, vari to nie je pravda? Keby tieto informácie ľudia brali vážne, tak by stáročia neboli vojny, bieda a násilie v akejkolvek podobe. Nebudeme spomínať dávnejších pápežov a predstaviteľov cirkvi, ktorí požeňovali vojny a vraždenie, stačí zostať v súčasnosti. Keď prezident veľkej krajiny, ktorá je prevažne kresťanská, vydá rozkaz na bombardovanie inej krajiny, kde zabijajú nevinné

obete, ktoré s terorizmom nemajú nič spoločné, je to kresťanské? Keď predstaviteľ vlády, ktorý je predsedom strany, ktorá si hovorí, že stojí na kresťanských pilieroch, podporuje vraždenie v inej krajine, nie je sám vrahom alebo spoločníkom vrahov? Takéhoto predstaviteľa má aj naša krajina a vrah ho vídajú na svätých omšiach. Títo predstavitelia navštevujú kostoly, počúvajú slovo Božie, no konajú opak, ako im káže kresťanská morálka. Keby títo pokrytci boli len vo vysokých funkciách, no oni sú všade. Milá pani, keby slovo Božie a výklady hlásali nevzdelaní diletanti s malým charakterom, už dávno by za storočia na svete nebolo akékoľvek násilie. Šíria ho však vzdelaní a múdri, no často im chýba aj ten malý charakter. Cirkvi, ktoré zhromažďujú majetky, by sa ich mali podľa kresťanského učenia zbavovať, no oni robia pravý opak. Honosnosť svätých omší, rúcha kňazov a všetky tie okázalosti dávno nesvedčia o skromnosti Ježišovho poslstva. Vari Ježiš hlásal slovo v pozlátých rúchach? Hlásal Ježiš slovo v honosných chrámoch? Nekonal viac činov ako prázdnych slov?

Ľudia by dávno uverili slovu v chrámoch, keby cirkevné vrchnosti prebudovali chrámy napríklad na útulky pre chudobných. Ľudia by dávno uverili, keby kňazi boli príkladom Ježišovho života, keby žili v chudobe, pokore, pomoci svojim bližným. Ľudia by dávno uverili, keby pápež, ako hlava cirkvi, protestoval proti zabíjaniu a násilniu nielen slovom a modlitbou, ale aj skutkom, ako urobili mnohí rukojemníci, ktorí odišli do Iraku v dobe bombardovania a stali sa rukojemníkmi a aj za cenu života zostali s nevinnými obeťami. Nepočuli sme, že by tak urobil pápež, biskupi alebo kňazi. Kde sú ich slová o láske, súcite, tolerancii, obetovaní sa pre pravdu a Lásku? Píšete, že každý si môže zvoliť svoju cestu, že v kostoloch sa šíri len porozumenie a Láska a na každom záleží ako bude žiť. Chceme vás upozorniť, že keď takto myslíte, hlboko sa mylíte. Všetky slová zabíjajú skutky. Láska sa neprejavuje slovom, ale skutkom! Možno neviete, ale útluk v Žakovciach nezriadila cirkev, ako ste uviedla, ale Marián Kuffa, ktorý mal so zlegalizovaním tohoto projektu nemalé problémy – práve s cirkvou.

Druhá vec, ktorá Vás pobúrila, je miesto, kde spomíname, že cirkev nazvala rozmnožovanie zvrhlosťou. A neurobila tak tým, že rozmnožovanie nazýva nesprávne dedičným hriechom? Nechceme s vami polemizovať o vernosti, promiskuite a všetkých tých záležitostiach, ktoré nepochybne prinášajú svoje plody, kladné aj záporné. Pozrime sa radšej na to, ktoré vzťahy či manželstvá sú požehnané a ktoré nie. Ak by sme si zobrali za príklad Ježiša, tak tieto záležitosti ho moc nezaujímali. Skôr naopak, hovoril o opaku požehnanosti vzťahov. Hovoril: „Kto nepustí rodinu, ženu, deti, pole, nevzdá sa všetkého čo má, nemôže byť mojim pokračuje na druhej strane

učeníkom. Preto by bolo dobré sa opýtať, kto dal právo cirkvi požehnávať manželstvá, kedy sa stáva z voľného zväzku posvätné manželstvo, kde už nie je rozmnožovanie zvrhlosťou? Keby sa o týchto taburizovaných záležitostiach viac hovorilo, možno by bolo menej zvrhlosti, ktorá tvorí rôznych sexuálnych maniakov. Veď tvoria v súčasnej populácii nemalé percento.

Ľudia si navymýšľali mnoho pravidiel, inštitúcií, ktoré majú zachovať daný stav. Ktovie, či aj manželstvo nie je jednou takou inštitúciou, ktorá má zachovať daný stav. Keby sa ten stav po stáročia menil k lepšiemu, mohli by sme povedať, že inštitúcie a pravidlá vedú ľudí k lepšiemu. Bohužiaľ to funguje presne naopak. Všetky inštitúcie, kde pôsobia príkaz alebo zákaz, ľudia porušujú a navyše hlboko prekračujú dané pravidlá.

Múdri tohto sveta by mali vycestovať a objaviť zbytky „primitívnych“ civilizácií, ktoré nepotrebujú inštitút manželstva a ani neskrývajú svoju sexualitu – medzi nimi nejstevuje nevera a sexuálna zvrhlosť. Nemajú súdy a väznice a predsa sa medzi sebou nevraždia. Nemajú armádu a políciu, lebo nemajú koho zabíjať a chytať. Múdri tohto sveta by tak mali urobiť čo najskôr, pokiaľ už sami načisto nepremrhali svoje pôsobenie a neutopili skutky v mori slov a sľubov, lebo zbytky „primitívnych“ civilizácií hromadne ubúdajú.

redaktor PPŽ, Daniel Dižkanec

Ludový liek na zapálené hrdlo

Neberte prosím tento recept ako nejaký odporúčaný liek, ktorý chceme propagovať, alebo ako cestičku, ako vybabrať s chorobou. Berte ho skôr ako možnosť pochopiť príčinu ochorenia a uzdraviť sa nielen na tele, ale aj na duchu.

Recept: Pite alebo kloktajte čo najčastejšie po malých dúškoch z nápoja, ktorý pripravíte rozpustením jednej kávovej lyžičky jedlej sódy bikarbóny v 1 dl vody. Najskôr užívajte raz za hodinu, neskôr menej často. Hrdlo sa uzdraví do 24 hodín. Niekedy stačí užiť iba 2-3 krát, ak začnete hneď pri prvých príznakoch škriabania v hrdle.

Pozrite sa, ako to funguje. Sóda bikarbóna je zásaditá (pH-) a baktérie potrebujú k životu prostredie kyslé. Dlhodobejším udržiavaním zásaditého prostredia v hrdle proste „vykapú“. Naopak, ak popijate

celý deň čajček s citrónikom, baktérie iba podporujete, a tým aj chorobu. Dramatickejší a ťažší priebeh ochorenia nemusí byť pre proces poznávania práve na škodu, len je nepríjemnejší. My však potrebujeme odstrániť príčinu choroby a vyzdraviť, nie trpieť! Uvedomte si prosím, že ideme hľadať v našom vlastnom živote to, čo nevidíme. Keby sme vedeli, prečo

sme chorí, neochoreli by sme, lebo choroba tela je dôsledkom odsunutia problému z vedomia. Pozrime sa preto pozorne na **sprievodné javy choroby** a deje, ktorými do nášho života zasahuje:

Zapálené hrdlo nám znemožňuje rozprávať. Dobré zvážime, čo povieme. Asi nebudeme hovoriť o nepodstatných veciach a upriamime sa iba na naozaj dôležité. To by bolo dobré naučiť sa a aplikovať aj do bežného života.

• Choroba nám dopraje čas. Úplne nás vyradí zo zabehnutého života a vypne nás

z každodenného kolotoča, o ktorom sme si mysleli že je v poriadku, ale asi nie je. Samota umožní prebrať záležitosti, ktoré prehládame, alebo neberieme vážne. Možno nám chýbajú v našom živote zásady, ktoré by ho usporiadali tak, aby sme si našli čas na zanedbávané.

• Nie je kašeľ prejavom potlačanej agresivity z určitých okolností v našom živote, ktoré znášame bez toho, aby sme ich zmenili alebo ich vyslovili? Keď kašleme, **otvoríme si ústa na hocikoho** bez toho, aby nám niečo vytýkal, čo by normálne zrejme nebolo také ľahké. Bolo by treba vysvetľovať, obhajovať, byť nepopulárnym a dokonca byť pripravený na to, že náš názor na vec musíme zmeniť, lebo je nesprávny. Na mieste je otázka: O čom nehovoríme, hoci by sme mali? Na čo dôležité sme sa v našom živote „vykašľali“? Hovoríme o problémoch, ktoré vzniknú, alebo riešenie potlačáme mlčaním a keď sa ich nahromadí veľa, symbolicky ich vykašleme v podobe hlienov?

PRÍBEH

Splácanie dlhov

Volá sa Dana, má 30 rokov a vo svojom krátkom živote kdečo postihala. V 19-tich sa vydala, porodila tri deti. Ako sama priznáva, zažila život alkoholických, krkavčej matky, zlodějky a za vinu to nedáva nikomu, len samej sebe, čo je dnes dosť vzácné. Patrila medzi ľudí, ktorí nežijú bežný usporiadaný život. Dnes si svoje prešľapy plne uvedomuje a má odhodlanie a aj chuť svoje dlhy splácať. Dana je komunikatívna, bystrá a navyše nie je hlúpa. Prečítajte si jej príbeh.

Vyučila som sa za predavačku, práca ma bavila a učila som sa na jednotky. Chcela som si spraviť aj maturitu, no v 19-tich som otehotnela a následne sa vydala. Po troch rokoch sme sa s mužom rozviedli a zostala som s deťmi sama. Bývala som pri Rómoch a prostredie na mňa zle vplývalo. Cítila som sa ohrozená a možno preto som mala vzťahy s rôznymi kriminálnikmi, s ktorými som kdečo prežila. V tomto prostredí človek buď zanevrie, alebo sa stane jeho súčasťou, ako sa to stalo mne. Prispôbila som sa tomuto prostrediu a ani neviem, či som mala inú možnosť.

Bývala som s deťmi na rôznych miestach a moji „priatelia“ mi rozbiľali dvere a nedali mi pokoj.

Človek ani nevie, ako sa dostane na šikmú plochu. Začína to maličkosťami, väčšinou pri alkohole. Vtedy je svet gombička. Pri Rómoch, kde som bývala, ma naviedli na krádeže v obchodoch. Ja som z toho nemala veľký úžitok, zato oni si dobre pomohli. Bola som biela a čisto oblečená, nebola som v obchodoch podozrivá. Preto si Rómovia pochvaľovali, lebo im samotným by sa tak nedarilo. Keď som sa rozhodla, že nebudem pre nich kradnúť, stala som sa ich veľkým nepriateľom. Moja vzbura ma stála dosť modrín, no rozhodla som sa kradnúť len pre seba. Pri krádežiach v obchodoch sa vám chvívlu darí, no po čase si vás začínajú všimnúť a je to stále ťažší chlebiček. Je to náročné na psychiku. Človek sa bojí, že ho chytia – nie každý má na to povahu. Ja som riešila tento stres alkoholom, no a tento kolotoč sa začína znovu. Dnes mám možnosť žiť sa poctivo, s krádežami som skončila. Po psychickej stránke sa cítim ďaleko lepšie. Dnes ponúkam noviny PPŽ. Táto práca mi pomáha vysporiadať sa so svojou minulosťou a kradnúť ma ani nenapadne. Dáva mi to pokoj na duši.

la som sa ich veľkým nepriateľom. Moja vzbura ma stála dosť modrín, no rozhodla som sa kradnúť len pre seba. Pri krádežiach v obchodoch sa vám chvívlu darí, no po čase si vás začínajú všimnúť a je to stále ťažší chlebiček. Je to náročné na psychiku. Človek sa bojí, že ho chytia – nie každý má na to povahu. Ja som riešila tento stres alkoholom, no a tento kolotoč sa začína znovu. Dnes mám možnosť žiť sa poctivo, s krádežami som skončila. Po psychickej stránke sa cítim ďaleko lepšie. Dnes ponúkam noviny PPŽ. Táto práca mi pomáha vysporiadať sa so svojou minulosťou a kradnúť ma ani nenapadne. Dáva mi to pokoj na duši.

Otázka: O tvoje dve deti sa stará tvoj bývalý muž a o tretie dieťa, Lukáša, sa starajú tvoji rodičia. Ako znášaš odlúčenie od detí?

Mám moje deti rada. Verím, že aj oni ma majú radi, aj keď majú dôvod ma nenávidieť. Mojou túžbou je byť so svojimi deťmi, no zatiaľ som robila všetko, aby sa tak nestalo. Moja túžba je taká silná, že som sa dala naviesť na rôzne hlúposti, ktoré ma od detí ešte viac odľučujú. Napríklad, ktosi ma naviedol, aby som si na meno vybrala tri mobilné telefóny, za ktoré som dostala len tri tisíce a neuvedomila som si, že ich bude pýtať ktosi naspäť. Navyše, ktosi zneužil aj prevolané minúty na moje meno a ja som v tom ostala až po uši. Na človeka sa to rúti z každej strany a vtedy skončí mnoho ľudí na lavičke s jablkovým vínom a opitou hlavou, ktorá nevníma realitu. To je aj môj prípad. Dostať sa z tohto bahna chce naozaj veľkú silu.

Otázka: Čo očakávaš od života?

V prvom rade by som rada splatila svoje dlhy, a to nielen tie finančné, ale aj tie iné. Chcela by som splatiť svojim rodičom a hlavne môjmu otcovi dlh, ktorý sa nedá splatiť peniazmi. Môjho otca som veľa krát sklamala a oklamala. Sama neviem, prečo to robím. Chcela by som splatiť dlh svojim deťom, ktoré mám veľmi rada a často na ne myslím. So m s nimi často v myšlienkach. Domov sa nemôžem vrátiť, aj keď viem, že by som sa mohla. Snažím sa urobiť niečo so sebou a potom sa vrátim. Možno by som mala ísť niekam pracovať, možno do Čiech a vrátiť sa domov ako iný človek. Rada by som všetko vrátila aj s úrokmi.

Z jej slov bolo cítiť radosť aj

odhodlanie, že sa jej to raz podarí. Možno, že znovu zakopne a spadne, ako sa jej to stalo veľa krát v živote. No jedno je isté – už vie kde má svoj cieľ a bude znovu vysťavať a pokúšať sa stať sa ČLOVEKOM.

To, že si uvedomuje svoje chyby, je jej veľkou cnosťou. Pozrime sami na seba, či si uvedomujeme svoje dlhy my. Kedy ich začneme splácať? A čo bude s dlhmi zlodějov duší, ktorí kradnú dušu človekovi, opakovaním svojich vlastných právd a poloprávd. Kedy vrátíme ukradnutú dušu človekovi? Zloději fyzickí, okrádajúci štát a svojich bratov? A čo vaše dlhy? Naša Dana si uvedomila, že neodíde odtiaľto, pokiaľ nezaplatí do posledného haliera. Kiež by sme si všetci uvedomili svoje dlhy a už dnes ich začali splácať. Preto vďaka aj za zlodějov, ktorí si svoje dlhy uvedomujú.

Povšimnutie

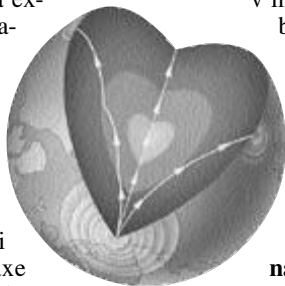
Kúpila som si váš časopis, slzy sa mi tísli do očí. Poznala som jedného bezdomovca z videnia. Každé ráno chodil na zastávku a pýtal sa, koľko je hodín. Keď prestal chodiť, uvedomila som si, že jeho prítomnosť mi robila pokoj na duši. Dávala som mu cigarety a on mi daroval úsmev. Dopočula som sa, že uhorel. Uvedomila som si, že k šťastiu mu stačilo povšimnutie. Verím, že neodchádzal opustený. S láskou vám ďakujem za vašu prácu, je to neuveriteľné.

S pozdravom, Aja.

V strede Zeme je veľká duša planéty Zem. Je to skryté slnko našej planéty, kde je obrovská teplota a nie je to ani tuhé, ani kvapalné, ani plynné. Je to duchovná zložka planéty, ktorá obsahuje vedomie Zeme. Je to náramne inteligentné a pamätá si to vznik vesmíru. Toto roztopené nič – či všetko, reaguje na myšlienky tvorstva na Zemi. S touto Dušou Zeme vedia komunikovať citlivé ľudské bytosti žijúce po celej Zemi. Vedia predvídať a cítiť, čo sa stane. Mnohí dostanú upozornenie v snoch a víziách, no nikto nemôže katastrofu odvrátiť, lebo každá katastrofa, či sú to zemetrasenia, záplavy, požiare alebo ničivé víchrice, sú už len dôsledkom správania sa ľudstva, ktoré situáciu vytvorilo. To znamená, že tieto katastrofy môžeme znovu vytvoriť – preto pozor na každú myšlienku, negatívnu emóciu a každé popretie samého seba, lebo tieto veci majú obrovský tvorivý potenciál. Každá bytosť žijúca v utrpení vysielala signály, ktoré sa nakoniec premenia v skutok a reálnu realitu. Matka Zem a jej inteligentné jadro volá po pokoji a porozumení, po súcite a tolerancii, volá po Láске. Nič iné nemá cenu, nič iné nemá hodnotu. Nikto sa neskryje pred varovaním Zeme a oázy pokoja sa môžu premeniť na živé peklo aj tam, kde nikdy neboli žiadne katastrofy, bohatý sever či Európu nevynímajú.

Tisíce turistov vycestovalo na exkluzívne dovolenky na Srí Lanku, do Thajska, Malajzie a iných exotických krajín užiť si „bohatstvo“ svojich peňaženiek. Veď v týchto exotických krajinách je za pár drobných možnosť získať všetko – od sexu po exotické výlety do najexotickejších miest. Turisti bažiaci po oddychu a relaxe hľadajú čo najexotickejšie dovolenky. Vraj na dodrásané nervy Európanov pomáhajú len nové a neopakovateľné zážitky. Ľudia čoraz naliehavejšie vyhľadávajú takzvaný relax; okrem exotických dovolení aj v adrenalinových športoch, nespútanom sexe, davovej psychóze pri rôznych športových zápasoch a hráčkach vášniach. Je tisíce

spôsobov, ako zabudnúť na svoju podstatu, ako nepočuť hlások Duše, ktorá nás volá k sebe a pripomína nám najdôležitejšie poslanie človeka. Tento hlások Duše neutíši ani ten najväčší únik zo svojej prázdnej reality, ani najmalebnejší pohľad na vychádzajúce slnko v tej najexotickejšej krajine, ani sexuálny zážitok k najkrajšou modelkou sveta a ani miliardy dolárov na konte.

Prírodné katastrofy sú len tichou odpoľnou našej trpiacej Zeme. Najväčšie utrpenie neprežívajú ani tak hladujúci v rôznych kútoch sveta, ani ľudia, ktorí prežívajú fyzickú bolesť. Najväčšie utrpenie prežíva práve bohatá časť sveta, ktorá žije v relatívnom dostatku a blahobyte. Toto utrpenie duše každého nevedomého je tisíckrát horšie, ako utrpenie fyzické. Práve tieto nevedomé duše z bohatých krajín prosia Dušu Zeme o pomoc, privolávajú katastrofu, ktorá môže byť pre mnohých vykúpením, či náhlým prebudením. Mnohí Európania, ktorí zahynuli na dovolenkách v spomínaných krajinách, si sami katastrofu privolali, hoc mnohí z nich si podobný koniec nepredstavovali.

Vyzerá to tak, že matka Zem roní slzy v hektolitroch morskej vody. Tieto slzy zbúrali pomýlené ľudské snahy v Indii, Filipínach, Indonézii, Malajzii, USA, Japonsku a aj v iných štátoch, v ktorých donedávna bývalo sucho. Tony vody zaplavili aj Prahu, Slovensko nevynímajú. Zdá sa, že Matka Zem drása svoje srdce v podobe vyvretej zemskej magmy, že hrozivo trasie zemským povrchom a spôsobuje ničivé vetry a zemetrasenia. **Vyzerá to tak, že Zem sa hnevá, hrozí, varuje, bubnuje na poplach. To skutočne len tak vyzerá, ľudia!!! Matka Zem len láskavo plní naše želania.** Chce nám pripomenúť, že my rozhodujeme o tom, čo sa stane a či budú nasledovať ďalšie katastrofy. Matka Zem netrestá, nesúdi – my sami sme vykonávateľmi našich trestov. Nech sa nám to javí ako nepochopiteľné, či možno fantastické, je načase o tom porozmýšľať.

Nazdar, „hlúpy Jano“. Pokúsím sa odpovedať na jednu z Tvojich otázok, tentokrát z Dišputy hlúpeho Jana v PPŽ č. 1. Nechcem tvrdiť, že mám pravdu, ale skúsím týmto spôsobom čo najvernejšie popísať pocity, ktoré vo mne vyvolalo toto slovo – spoveď. Prepáčte všetci, ktorým sa budú zdať moje vyjadrenia hrubé, či urážajúce, tak to prosím cítiť.

Spoveď je jeden z dôsledkov neveriteľnej lenivosti ducha človeka, jeden zo spôsobov, ako sa čo najmenej namáhať a čo najmenej urobiť pre to, aby sme urobili niečo so sebou a svojimi vlastnosťami, jeden z nástrojov veľmi ľahkej manipulácie s ľuďmi, ktorí nechcú pohnúť svojim vnútom, nechcú pomôcť sami sebe, je to arogantné zbavovanie sa zodpovednosti za svoje myšlienky, slová, skutky, je to najhrubší výsmech Božích zákonov, je to akt nesmiernej namyslenosti človeka, je to zníženie veľkosti Stvoriteľa, je to nepochopenie zákonov stvorenia, je to, prepáčte, nebudem už pokračovať, lebo sa budem stále opakovať. A najsmutnejšie na tom je to, že sa to všetko deje pod rúskom bohobojnosti, pokory a zmäčkujúceho blaha, ktoré opantá človeka, ktorý opúšťa spovednicu a myslí si, ako veľa toho urobil pre svojho Boha, aby ho mohol prijať čistého do svojej ríše, keby sa mu náhodou niečo stalo!!! Veď sa s ním zmieril!!!!!! Veď sa už vyspovedal!!!!!! Veď už je čistý!!!!!!

Neбудem ďalej pokračovať na túto tému, myslím, že som už dosť jasne popísal svoje pocity, pričom si netrúfam tvrdiť, že mám pravdu.

Á, skoro som zabudol, pýtaš sa ešte, ako to je vlastne s tým odpúšťaním? Je to pre mnohých možno neslýchaná trúfalosť, ale myslím, že je to veľmi jednoduché – ak mi niekto rozbije ústa za to, čo som tu napísal, odpustiť mu môžem iba ja, nikto iný. Čo myslíte, urobil by som to?

Prajem všetkým veľa pekných chvíľ.

Eubo

Milí čitatelia.

Úprimne ďakujeme za Vaše maile, listy a SMS správy. Sme radi, že Vás náš časopis zaujal. Ešte viac nás poteší Váš súcit, či možnosť prežiť studenú noc pod holým nebom, ako napríklad Jana, ktorej list sme uverejnili v minulom čísle. Veľmi si ceníme Vašu ochotu pomôcť petíciou na podporu Verejného kempu, či inak.

Snáď najlepšie by ste nám mohli pomôcť, ak by ste boli i naďalej všímaví a súcitní. To je vec, ktorá nám strašne chýba a je jej chorobný nedostatok, ktorý vytvára vo svete biedu, nepochopenie, utrpenie a neľásku. Netrpíme núdzou (tým nechceme povedať, že sme bohatí), nežiadame peniaze ani jedlo, ani strechu nad hlavou, to všetko už máme. Tam hore ktosi zariadil naše potreby, aj keď skromne, no predsa bohato. Ak nám aj kemp z moci úradnej zbúrajú, nájde sa niečo a niekto,

čo nám zasa pomôže. Svet je podivný mechanizmus, ktorý dáva všetkým to, čo potrebujú. Niektoré potrebujú nové auto potiahnuté kožou a vybavené klimatizáciou, niekomu postačí posteľ z dosák a starý paplón.

Už tušíte, ako nám môžete pomôcť? Všimajte si ostatných, nielen našich predajcov, ale aj tých, ktorí nevyzerajú moc vášne a sympaticky. Môžu byť aj opití a agresívni, no vnímajte ich ako zranené bytosti, ktoré svet nemá rád, lebo sú iní. Vôbec im nemusíte prejavovať otvorený súcit v podobe obdarovania, či rozhovoru. Možno to ani neočakávajú. Stačí, keď si pomyslite, že tam hore existuje niekto, kto miluje tieto bytosti s takou láskou, ako milujeme my svoje deti, či blízkych. Tým by ste nám veľmi pomohli. Bola by to pomoc, ktorá by nedovolila zbúrať náš "nechcený" Verejný kemp v Martine.

Proces-3

Takýto parádny kamión s luxusnou kanceláriou v útrobach návesu prichádza na námestia našich miest. Okolo kamióna pobežuje maskota a láka ľudí na sporenie, ktoré ich vrah paradne zabezpečí až do konca života.

Pri pohľade naň nám sklapli zuby závisťou: „Mať taký kamión, mohli by sme v ňom ubytovať aj osem bezdomovcov. A mohol by cestovať z mesta do mesta a ubytovávať tam, kde to núdza práve vyžaduje. To by bola bomba!!!“

Čo myslíte, ako by zareagovala táto spoločnosť, keby sme ju oslovili a požiadali o využitie kamióna na tento účel? Čo poviete? Uvedomili by si, že poistenie života nie je dôležitejšie ako život samotný? Veď životná poisťka nezmení nič na fakte, že zomriete a nepredlí Vám život ani o jednu minútu. Navyše, keď poisťovacie spoločnosti skrachujú, ilúzia peňažného zabezpečenia sa rozplynie a nikto Vám nevráti ani korunu.

Keby sa však využili prostriedky potrebné na kúpu takéhoto kamiónu inak, mohli by zachrániť životy mnohých ľudí bez strechy nad hlavou. V týchto chladných dňoch ich kosí smrť obzvlášť ľahko a zomierajú prevažne na dôsledky podchladenia.

• Prajem veľa krásy čistých myšlienok, radosti z nich a z celého okolia počas Vianoc aj celého roka i všetkých dní. *Lubo*

• Málo ľuďom ku Vianociam píšem. Musíme mať NIČ a potom prenikneme k podstate. DOSVITANIA. Jedlo namiesto zbraní.

• Prežívanie Vianoc nech pomáha milovať tých, o ktorých ani nevieme ako nás milujú a keby stratili nás, stratili by seba. *Peter a Katka.*

• Chcem Vám povedať, že som ešte mladá a keď sme dnes s mamičkou kupovali Váš časopis, tak som nechápala prečo ... Ale po jeho prečítaní už chápem ... Držím palce, *Laura.*

• Práve som prečítala modlitbu stromom v čísle 1. PPŽ. Plačem, plačem a plačem ... *Tanya z Trenčína.*

• Nájomné v roku 1993 bolo 34 % invalidného dôchodku, teraz je až 55 %. Poplatky za lieky sú tiež iné ako služby po nežnej revolúcii. Napriek kontrole štátom podvody s podielovými fondmi. Kam to speje?

Bodláčie DrAga

• Na Slovensku je všetko hore nohami – okrem netopierov.

• Pán premiér, to už je tá demokracia, alebo aj horšie ešte bude?

• Demokracia nám otvorila oči, ale svetlá budúcnosť nás oslepila.

• Všetko je rozkradnuté, teraz nám už môže byť aj vláda ukradnutá.

• Teplo je čoraz drahšie – preto sa medziľudské vzťahy ochladzujú.

• Demokracia na Slovensku je podoprená žobráckou palicou. Človek mieni, vláda mení.

• Aj Slováci už vládli Maďarom. Móric Beňovský na "Maďarogaskare".

• Každé hrabie k sebe hrabú. Ale mnohým sú aj tri kombajny málo.

• Neotváraj ústa, ak do nich okrem protézy nemáš čo vložiť.

• Krásu ženy málokeď vyváži jej hlúposť.

• Keď žena mlčí, nemá pekné zuby.

• Všetci muži sú rovnakí, len plat majú rôzny.

• K dnešnému životu mnohým ani nôž nepomôže.

• Prostriedok na chudnutie – Kanikpirín.

• Slovák Slovákov aj utiahnutý opasok závidí.

• Mali sme zabíjačku, zabíjali sme klynce do steny.

• Politikom sa človek nenarodí, ale zomrieť ním môže.

• Slovenská otázka: - Čo piješ?

• Kto pije na sekeru, čoskoro bude ako poleno.

• Vo voľbách by sme nemali odovzdať svoj hlas, ale svoj hlad.

• Hlas svedomia u nás iba škripe zubami.

• Aby bol Slovák šťastný, potrebuje vystáť v rade.

VEREJNÝ KEMP MARTIN

TEXT PIESNE

Život

+ hudba v mp3
na našich stránkach

Keď vidím vo svete ľudský bôľ, vidím, že môžem byť lepší aký som. Strácať svoj život pre všetkých tých, ktorí sú zabudnutí v snoch.

Chcem vedieť milovať, aby som mohol spoznávať do hĺbky duše tých, ktorí sú zabudnutí každým dňom.

Život je predsa taký krásny, keď nemáš tmú a tučné vrásky. V spojení s Bohom, ktorý nás stvoril, skús to a uvidíš, je to tak!

Nech život je láskou a v pokoji je svet. Boh je mi Otcom, amen. Chcem spievať o tom. Amen, aleluja.

Aleluja, aleluja, chváľte Boha, pána Bytia. Jemu patrí česť a chvála na veky vekov. Amen.

Boh ťa má rád takého, aký si. S pohľadom krivým na duši zlý si. Zabíjaš brata a v každej chvíli, Boh ťa má rád takého, aký si.

Okó

PRIESTOR PRE ŽIVOT

V 327 MESTÁCH A DEDINÁCH

Priestor pre život sa už dá kúpiť v poštových a novinových stánkoch po celom Slovensku. Uvádzame zoznam väčších miest a počet PNS:

- Bánovce Nad Bebravou** - 12, **Banská Bystrica** - 25
Bardejov - 13, **Bojnice** - 5, **BRATISLAVA** - 241
Bytča - 5, **Čadca** - 18, **Dolný Kubín** - 15
Dubnica Nad Váhom - 13, **Dunajská Streda** - 26
Galanta - 6, **Handlová** - 8, **Hlohovec** - 11
Humenné - 18, **Kežmarok** - 5, **Kolárovo** - 11
Komárno - 28, **KOŠICE** - 108, **Kysucké Nové Mesto** - 6
Levice - 19, **Liptovský Hrádok** - 8
Liptovský Mikuláš - 29, **Lučenec** - 32, **Malacky** - 12
Martin - 22, **Michalovce** - 24, **Nitra** - 46
Nové Zámky - 14, **Partizánske** - 19, **Pezinok** - 12
Piešťany - 16, **Poltár** - 5, **Poprad** - 24
Považská Bystrica - 20, **Prešov** - 53, **Prievidza** - 43
Púchov - 7, **Revúca** - 8, **Rimavská Sobota** - 20
Rožňava - 14, **Ružomberok** - 25, **Sabinov** - 6
Šahy - 5, **Šaľa** - 7, **Sečovce** - 5, **Senec** - 7
Senica - 7, **Sereď** - 10, **Skalica** - 6, **Snina** - 8
Spišská Nová Ves - 9, **Stropkov** - 5, **Štúrovo** - 13
Svidník - 7, **Topoľčany** - 32, **Trebišov** - 20, **Trenčín** - 41
Trnava - 42, **Veľké Kapušany** - 6, **Veľký Krtíš** - 10
Veľký Meder - 5, **Vranov Nad Topľou** - 15
Vrútky - 6, **Žiar Nad Hronom** - 6
Žilina - 60, **Zlaté Moravce** - 9, **Zvolen** - 14

O štedrosti

Vážená redakcia PPŽ,

po včerajšom prechádzaní Vianočných trhov ma oslovil silnejší (pomladší) muž s ponukou prispieť na projekt verejného kempu v Martine. Za 10 Sk som si vložila do kabelky tenký, 8-stranový /mini/ časopis. Poobede som ho doma vyložila a k prečítaniu sa dostala až dnes – vonku je poľadovica a tak čakám, kedy bude možné vyjsť do mesta.

Nemám Internet a tak svoju odozvu musím realizovať iba staromódnym spôsobom, písaným listom. To však je len otázka formy ... Hlavným obsahom je poďakovanie – za ... ako to jednoducho napísať? Za myšlienky i pocity, ktoré Vaše články, úvahy, postrehy vyvolali.

Kedyśi dávno, bola som malá školáčka, prišiel môj otec domov po práci, obutý iba naboso v topánkach. Na otázku, kde sú podkolenky, ktoré mal ráno obuté, vysvitlo, že ich daroval komusi, kto ich potreboval a komu bola zima. Otec v tom čase, bola to prvá zima po vojne, mal malú firmu s palivom. Ešte veľakrát prišiel domov bez šálu či čiapky a rukavíc, daroval ich niekomu, komu boli viac potrebné ako jemu ...

A dnes, keď som dočítala PPŽ, som zrazu začula, ako mi hovorí: „Urob tak aj ty, teraz, hneď, niekto to potrebuje – a ty máš ešte stále viac ako nevyhnutne potrebuješ ... Viem, že nemôžem riešiť všetkých potrebných, iba zopár kvapiek. Ale z mnohých kvapôčiek sa môže postupne nabiť pramienok, prameň ... Vonku je studeno, sychravo a tak Vás prosím, rozdajte tých niekoľko vecí tým, ktorým sa zídu. Všetko je čisté, nepoškodené.

Pri uvažovaní, ako podporiť vydávanie Vášho časopisu: „Kúpim“ si predchádzajúci 14 čísel (neprekáža, že to bude len virtuálna kúpa, asi nemáte zásoby starších čísel ...) Teraz môžem poslať po 20 Sk za každé číslo – poukazujem ich poštovou poukážkou na adresu OZ Proces-3. Ako sa dostať k ďalším číslam, ktoré budú vychádzať, neviem.

So želaním, aby myšlienky Dobra a Lásky boli silnejšie ako ľahostajnosť a nevšímavosť.

Mária, Trnava

Odpoveď:

Úprimne ďakujeme za Váš list, aj balík plný osožných vecí. Tie veci si veľmi vážime, lebo ste ich poslali s Láskou. No možno viacej si vážime skutky vášho otca, ktorými zanechal aj nám svedectvo o štedrosti ducha. Všetko sa pomíne, no skutok Lásky pretrvá naveky. Aj Vy ste toho živým svedectvom, lebo semienka Lásky, ktorú zasial Váš otec, sejete aj Vy a prostredníctvom Vás aj my. Ďakujeme.

S pozdravom, redakcia PPŽ

OZNAM:

Ďakujeme všetkým za prejavenú dôveru pri distribúcii časopisu. Niekedy sa medzi distribútormi objavajú aj ľudia, ktorí zneužívajú našu i Vašu dôveru a prostriedky získané za časopis použijú na nákup alkoholu! V poslednej dobe sme mali problémy s viacerými ľuďmi tohto typu, preto museli opustiť naše rady. Ďakujeme Vám za trpezlivosť.

OZ Proces-3

